

[Alfred Jensen.]

foreslået her. Der bør træffes andre foranstaltninger, eventuelt gennem ændringer i den lov, der nu foreslås forlænget.

Søren Olesen: I modsætning til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som mente, at man i stedet for en forlængelse skulle gennemføre nogle enkelte ændringer, mener jeg, at det vil være ret meningsløst at gennemføre nogle mindre ændringer. Som den højtærede indenrigs- og boligminister har fremført i sin fremsættelse, er der mange og ret store problemer, som trænger til en løsning, og derfor mener vi ikke, det vil være rigtigt at gennemføre mindre ændringer nu.

Med hensyn til boligstøtteleven er der et par forhold, som jeg synes må klargøres. Man har flere gange fremsat den opfattelse, at ifølge optælling og statistik skulle der være flere boliger nu i forhold til befolkningstallet, end der var i 1939. Her er et forhold, der bør undersøges, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvilke oplysninger og beregninger man har, og hvornår man mener det tidspunkt vil være inde, da boligbehovet kan antages at være dækket. På den måde, byggeriet nu foregår, er der ofte et ret langt tidsrum fra det øjeblik, bevillingerne og tilsagnene om statslån gives, og indtil boligbyggeriet bliver udført og bliver færdigt.

Der går i almindelighed 2 år, undertiden længere tid. Det vil altså sige, at hvis man har 24 000 lejligheder under opførelse og der måske er indleveret projekter for et lignende antal, er det et meget betydeligt antal lejligheder, det her drejer sig om, tæt op imod 50 000 i en sådan 2-årig periode eller lidt længere. Kan det ikke befrygtes, at man pludselig kan komme til at stå overfor, at man har bevilget en hel del boligbyggeri og det så viser sig, at behovet er ved at være mættet, og man kommer til at stå i den mærkelige situation, at man har påbegyndt en del byggeri, som der måske ikke bliver brug for? Det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte, at man jo ikke helt kunne se bort fra, at man kunne komme til at stå overfor en såkaldt byggekrisis, d. v. s. et tidspunkt, da man blev bange for at fortsætte byggeriet, fordi man ikke var sikker på, at der var behov for lejlighederne, når de stod færdige. Jeg mener, det er ret vig-

tigt at tage dette med i betragtning, fordi vi sikkert er nærmere ved det tidspunkt, da behovet er dækket, end vi måske tænker. Det går altid på den måde, når der er mangel og man har en slags rationering, at der fremkommer mange krav og mange ansøgninger. Ligesom man kan gå ud fra, at der ligger mange flere ansøgninger om indkøbstilladelse for biler, end der er brug for, således har man også en følelse af, når man sidder i et boliganvisningsudvalg, at der er mange flere ønsker om lejligheder, end der ville kræves, hvis man kunne sige til ansøgerne: vær's'go', dèr er de. Antagelig ville ikke alle ansøgere så have interesse deri, idet nogle måske søger en billigere bolig, andre en bedre bolig, nogle er blevet skrevet op og meddeler ikke, når de har truffet anden bestemmelse eller er flyttet, så man bliver ved at regne med et forholdsvis stort tal.

Der er et andet forhold ved boligstøttelovgivningen, som man også får øje på, når man bor i en kommune, hvor der er sket et ret betydeligt boligbyggeri. Man synes, at der kan være begået visse fejlgreb, at en kreds af bygherrer har fået bevilget lån, som det i og for sig ikke burde være meningen efter byggestøtteleven at give dem, at folk, som råder over tilstrækkelige midler til at bygge en bolig, foretrækker at søge et statslån til den billigere rente og anvende deres ledige kapital til investering i andre foretagender, som giver betydelig højere rente. Disse mennesker får ligefrem en gevinst igennem de billige statslån: i virkeligheden råder de over midlerne, men anbringer dem på anden måde, hvor de giver en betydelig højere afkastning, og dette kan jo ikke være meningen med byggestøttelovgivningen.

Jeg mener, at der her er et punkt, som man skal have opmærksomheden henvendt på, og af hensyn til disse to forhold og andre, som kunne nævnes, finansiering og planlægning af byggeriet, mener jeg, at det haster med at lægge en linie for, hvorledes byggestøttelovgivningen skal være i den kommende tid; og alene dette at udsætte revisionen et helt år, som det nu er foreslået, vil jo gøre, at inden man får bevilget midler efter de nye love, som til den tid skal træde i kraft, så de kommer til at virke, vil der gå et år eller to.